

Zondag 12 september 2004, koppeltijdrit te St. Johannesga.

Zondag 12 september, de ene tandemrijder stapt in het vliegtuig en vertrekt naar Athene om wederom deel te nemen aan de Paralympics. Een andere tandemrijder stapt in de trein om deel te nemen aan een tijdrit te St. Johannesga, vlakbij Heerenveen.

De ene tandemrijder stapt in het vliegtuig. Dit was Jan Mulder die op deze zondag samen met zijn piloten, Pascal Schoots en Bart Boom, naar Athene ging. Na een maandenlange voorbereiding is het dan eindelijk zo ver: **Paralympics 2004 Athene**. Het lijkt allemaal zo simpel. Beetje trainen, beetje veel trainen, materiaal inpakken en klaar. Sinds ik Jan ken ben ik er wel achter gekomen dat het zo niet werkt. Er komt veel meer bij kijken dan men zou denken. Er zijn altijd wel weer tegenslagen en er komt veel op je af op weg naar en tijdens zo'n evenement. Toch is het allemaal goed gekomen en zal het tandemteam weer hun uiterste best doen om de medailles binnen te halen.

De andere tandemrijder stapt op de trein. Met het NK tijdrijden voor tandems nog maar een weekje achter de rug wederom een tijdritje. Ditmaal ging ik zelfstandig op pad, voor het eerst met de tandem per trein. Op de bewuste zondagmorgen is het lekker rustig dus weinig mensen hebben last van mijn toch ietswat lange fiets. Na het overstappen in Zwolle kom ik aan op station Heerenveen. Hier wacht Mr. KMC met dochter Silvie op mij. Mr. KMC, ofwel Christ Bakker, heeft KMC Chains Europe opgezet te Heerenveen. Via Christ ben ik terecht gekomen bij zijn collega Herman Schullte, ex-amateur en nog steeds behoorlijk fanatiek met sport bezig. Herman maakte vandaag zijn debuut op de racetandem. Eenmaal in St. Johannesga even de fiets afstellen en een rondje rijden. Patrick, mijn vaste piloot, was vandaag verhinderd zodat ik een ander was gaan zoeken.

In St. Johannesga was nog niks te beleven rond half 12, het hele dorp was uitgestorven en even zaten we te twijfelen of we dag of datum wel juist hadden. Daarom eerst het parcours maar even gaan verkennen. Toen we terug kwamen in het dorp kwamen de wielrenners al aan rollen.

Het betrof een koppeltijdrit over 30.3 km., georganiseerd door de wielervereniging Snits.

Om 15:18 mochten Herman en ik van start. We moesten zo snel mogelijk drie ronden van 10.1 km. zien af te leggen.

's Ochtends had het in dit deel van het land nog ontzettend geregend. Christ had me nog proberen te bellen om van de tijdrit af te zien vanwege het weer maar helaas, hij kreeg me niet te pakken en dus stond ik toch om 11:00 op het station zoals afgesproken. Het regenen was al enige tijd geleden weer gestopt en de weg was weer mooi droog. Wel was de wind blijven hangen en meteen na de start beukte deze flink op ons los. Wind van voor, wind van op zij, alles hebben we wel gehad, alleen de wind van achter had iets meer mogen zijn. Herman hield wel van tegen de wind in knallen maar met een tandem is het toch wel even anders.

Dit kostte dan ook veel extra kracht en snelheid maar ja, het hoort erbij dus door knallen. Het laatste stuk naar de streep hadden we gelukkig nog even de wind redelijk in de rug zodat we het gemiddelde weer iets omhoog konden brengen. Een week geleden op Texel waaide het al redelijk maar vergeleken met de wind in St. Johannesga was het niks. Maar goed, toch hebben we het drie ronden volgehouden. Het resultaat: 47 minuten en 55 seconden, een tijd waar ik tevreden mee was ondanks de harde wind.

Na het douchen nog even een bosje bloemen ophalen en vervolgens weer naar het station waar ik de trein naar Deventer weer heb gepalt.

Weer een dag, weer een ervaring rijker

Richard Bonhof